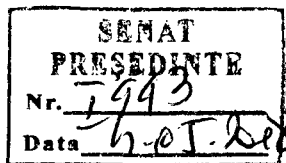
Telefon: 021.319.31.82
Fax: 021.411.18.78E-mail: cancelariaordinelor@presidency.ro
Web: www.presidency.ro

Nr. CA/406/03.05/2018

Nesecret

Către:

SENATUL ROMÂNIEI
Domnului președinte CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU*Stimate domnule președinte,*

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Klaus-Werner Iohannis**, Președintele României, asupra *Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2017 pentru modificarea și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații*.

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **Nicolae-Liviu Dragnea**, președintele Camerei Deputaților.

Cu deosebită stimă și considerație,

Consilier de Stat,

GHEORGHE ANGELESCU

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 3 mai 2018

**Domnului Nicolae-Liviu DRAGNEA
Presedintele Camerei Deputaților**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2017
pentru modificarea și completarea art. 11 din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea
Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații**

La data de 27 decembrie 2017, Parlamentul a transmis Președintelui României, spre promulgare, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2017 care are în vedere intervenții legislative privind procedura de numire și de demitere a conducerii Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM).

Această lege a făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională stabilind prin Decizia nr. 64/14 februarie 2018 că dispozițiile acesteia sunt constituționale față de criticile formulate prin raportare la art. 75, art. 115 alin. (4) precum și ale art. 148 alin. (2) și alin. (4) din Constituție.

Având în vedere decizia Curții Constituționale sus-menționată și distinct de criticile de neconstituționalitate prezentate în obiecția asupra căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat, considerăm că legea menționată cuprinde în continuare unele dispoziții de natură să genereze incertitudine în aplicare prin dificultățile pe care le creează în privința asigurării continuității, stabilității și

independenței funcționării ANCOM, motiv pentru care se impune reexaminarea de către Parlament.

1. La art. I pct. 3 din legea aflată la promulgare se modifică art. 11 din OUG nr. 22/2009, în sensul că președintele și cei doi vicepreședinți ai ANCOM sunt numiți de către Parlament, în ședința comună a celor două Camere, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți. Anterior acestei reglementări și înainte de modificarea pe care aceasta a suferit-o prin OUG nr. 33/2017, conducerea ANCOM era numită de către Președintele României, la propunerea Guvernului. Observăm că întreaga putere executivă (atât Guvernul, cât și Președintele României) este eliminată din cadrul procedurii de numire a conducerii ANCOM, ceea ce determină un dezechilibru între puterile statului în ceea ce privește atribuțiile legate de propunerea, numirea și controlul care vizează o autoritate administrativă autonomă precum ANCOM. Doar repartizarea echitabilă a acestor atribuții între puterile legislativă și executivă și, în cadrul acesteia din urmă, între Președintele României și Guvern, poate asigura independența operațională a ANCOM. În acest sens este relevant faptul că, așa cum se reține și în considerentul 47 al deciziei Curții Constituționale nr.64/2018, atribuția Președintelui României de a numi în funcție președintele ANCOM a fost reglementată ca urmare a scrisorii de punere în întârziere din data de 29 ianuarie 2009 (Cauza nr. 2008/2.366). În această scrisoare Comisia Europeană a atras atenția asupra faptului că au fost încălcate prevederile Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, în ceea ce privește obligația de garantare a independenței autorității naționale de reglementare în domeniul comunicațiilor prin faptul că numirea și demiterea conducerii ANCOM reveneau în exclusivitate prim-ministrului.

Modificările succesive și cu soluții juridice radical diferite în privința modalității de numire a conducerii ANCOM au creat instabilitate și imprevizibilitate legislativă, afectând funcționarea instituției, cu efecte directe asupra independenței sale.

De altfel, cu privire la asigurarea independenței autorităților naționale de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, Directiva 2009/140/CE de modificare a Directivei 2002/21/CE statuează faptul că independența autorităților naționale de reglementare ar trebui întărită pentru a asigura o aplicare mai eficientă a cadrului de reglementare și pentru a spori autoritatea și gradul de previzibilitate al deciziilor acestora. În acest scop, în dreptul intern trebuie prevăzute dispoziții exprese care să protejeze astfel de autorități naționale de reglementare de intervenții externe sau de presiuni politice de natură să pună în pericol evaluarea independentă a chestiunilor înaintate acestora. Monopolizarea de către Parlament a tuturor atribuțiilor legate de propunerea, numirea și demiterea conducerii ANCOM, precum și a atribuțiilor de control este de natură să încalce dispozițiile exprese ale Directivei 2009/140/CE de modificare a Directivei 2002/21/CE.

2. La art. I pct. 4 din legea transmisă la reexaminare se introduc patru noi alineate după alin. (1) al art. 11 din OUG nr. 22/2009. La alin. (1¹) se prevede că numirea președintelui și a celor doi vicepreședinți ai ANCOM, cu nominalizarea funcțiilor, se face la propunerea comună a Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor a Camerei Deputaților și a Comisiei economice, industriei și servicii a Senatului. Conform alin. (1²), cele două comisii vor efectua selecția propunerilor dintr-o listă care conține un număr mai mare de candidați decât numărul celor ce urmează a fi numiți, pe baza criteriilor prevăzute la art. 11 alin. (3) și (4). La alin. (1³) se prevede că persoanele care îndeplinesc criteriile prevăzute de prezenta lege își pot depune candidaturile la unul dintre secretariatele comisiilor enunțate la alin. (1¹).

O analiză sistematică a dispozițiilor sus-prezentate relevă lipsa lor de claritate, precizie și predictibilitate întrucât nu reglementează ipoteza în care nu se depun mai multe candidaturi pentru fiecare dintre cele trei funcții. Într-o asemenea situație nu este clar dacă procedura de depunere a candidaturilor se reia până când sunt depuse mai multe candidaturi (cel puțin două) pentru fiecare funcție sau se continuă procedura de numire în funcție cu votul celor două Camere acordat singurului candidat care și-a depus candidatura pentru una dintre cele trei funcții.

3. La art. I pct. 5 din legea transmisă la reexaminare se introduce pct. 5, potrivit căruia la art. 11 alin. (5) din OUG nr. 22/2009, după lit. f), se introduce o nouă literă, lit. g), potrivit căreia mandatul președintelui și al vicepreședinților ANCOM încetează, printre altele, și prin demitere, în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3) și (4), în condițiile alin. (8), sau în situații excepționale, atunci când, prin acțiunile lor, au afectat în mod grav independența funcțională a autorității față de entitățile prevăzute la art. 18 alin. (5) sau capacitatea administrativă a autorității de a-și îndeplini atribuțiile conferite de lege.

Această reglementare reprezintă un nou caz de încetare a mandatelor conducerii ANCOM. Astfel, în condițiile în care motivele pentru care se poate dispune de Parlament demiterea din funcție a președintelui și a celor doi vicepreședinți ai ANCOM nu sunt clar și precis indicate și nu sunt detaliate prin criterii obiective care trebuie avute în vedere atunci când este evaluată activitatea conducerii în vederea demiterii; astfel, gradul de subiectivitate al deciziei crește semnificativ generând un risc de exces de putere, aspect de natură să afecteze independența operațională a ANCOM. Cu privire la demiterea conducerii unei autorități naționale de reglementare, Directiva 2002/21/CE prevede că membrii conducerii acestor instituții sau înlocuitorii acestora nu pot fi demisi decât în cazul în care nu mai satisfac condițiile necesare îndeplinirii sarcinilor precizate în prealabil în legislația națională. Mai mult, în aceeași Directivă se prevede expres că statele membre se asigură că decizia de demitere a conducătorului autorității naționale de reglementare sau, după caz, a membrilor organului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul acesteia se face publică la momentul demiterii. Conducătorul demis al autorității

naționale de reglementare sau, după caz, membrii demși ai organului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul acesteia, primește/primesc o expunere a motivelor care se publică și are/au dreptul de a solicita publicarea acesteia, în cazul în care aceasta nu ar avea loc în lipsa solicitării sale/lor. Precizăm că niciuna dintre aceste reguli expres prevăzute în legislația europeană nu sunt precizate în actul normativ aflat la publicare.

Nu în ultimul rând, legea nu prevede actul juridic prin care se dispune demiterea și nici un remediu efectiv, așa cum expres impune Directiva. Presupunând că demiterea ar fi dispusă printr-o hotărâre a Parlamentului, precizăm că hotărârile, ca acte individuale ale Parlamentului, nu pot fi atacate în justiție pentru a ne putea afla în prezența unui remediu efectiv.

4. Potrivit art. I pct. 5 din lege, la art. 11 se adaugă alin. (5²), conform căruia respingerea raportului anual al ANCOM duce la demiterea conducerii ANCOM. Această demitere de jure a conducerii ANCOM de către cele două Camere ale Parlamentului are ca efect subminarea independenței funcționale a acestei autorități întrucât se instituie o modalitate de demitere a conducerii prin votul unei majorități parlamentare, prin natura ei politică. În plus, un astfel de vot, dat în Parlament, nu este susceptibil de un control obiectiv, eventual în fața unei instanțe judecătorești. În absența acestui control asupra deciziei de demitere, garanțiile furnizate de aplicarea în legislația națională a Directivei-cadru 2002/21/CE sunt lipsite de eficiență. Precizăm că potrivit Directivei-cadru 2002/21/CE, autoritățile naționale de reglementare acționează independent și nu solicită și nici nu primesc instrucțiuni de la un alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor lor, numai organismele de soluționare a căilor de atac având competența de a suspenda sau de a revoca deciziile luate de către autoritățile naționale de reglementare.

5. De asemenea, la art. I pct. 5 din legea transmisă la promulgare, se introduce pct. 6, potrivit căruia la art.11 se adaugă alin.(5³), care prevede că vicepreședinții ANCOM pot fi demși, la propunerea motivată a președintelui ANCOM, de către cele două Camere ale Parlamentului. Ne aflăm din nou în fața unei reglementări imprecise și insuficiente, întrucât atât președintele, cât și cei doi vicepreședinți trebuie să se bucure de o protecție egală în ceea ce privește motivele demiterii, astfel încât propunerea președintelui ANCOM pentru demiterea vicepreședinților să nu se poată baza decât pe motivele de demitere prevăzute, în prealabil, în lege. În acest sens sunt și prevederile Directivei 2009/140/CE care statuează faptul că normele privind motivele revocării din funcție a conducerii autorității naționale de reglementare ar trebui să fie stabilite în prealabil, pentru a înlătura orice îndoială rezonabilă legată de neutralitatea respectivei autorități și de inflexibilitatea acesteia față de factorii externi.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2017 pentru modificarea și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS